Ponedjeljak, 01.10.2012.g.

JEDNOSTAVNO SAM PREPUN MIRA, BOŽJE MILOSTI U SEBI,

ŽIVOTNE RADOSTI…

Probudio sam se u noći s jednom pjesmom "POGLEDAJ NAS, UTJEŠI

NAS, SVOJE RUKE STAVI NA NAS, SVOJEM SINU PREPORUČI,

MAJKO MIRA MOLI ZA NAS…".

I UJUTRO SAM OTVORIO OČI A TA PJESMA MI JE SVIRALA U

MISLIMA I U SRCU.

I NA USNAMA.

HIMNA MEĐUGORJA.

Od petka do nedjelje 2 autobusa hodočasnika iz mojeg mjesta, i okolice,

bila su u Međugorju. Među njima sam bio i ja, moja majka, moja kćer,

prijatelji i braća i sestre u vjeri, znani i neznani.

SVI SMO IŠLI U MEĐUGORJE, SVAKI SA SVOJIM NAKANAMA,

SVAKI SA SVOJIM MOLITVAMA.

I SIGURAN SAM DA JE TOČNO, ŠTO NEKI SVJEDOČE, DA NITKO

OD NAS NIJE IŠAO TAMO SLUČAJNO NEGO GA JE POZVALA

PRESVETA MAJČICA, DJEVICA MARIJA.

A ja sam nekako imao osjećaj u zadnje vrijeme da nekako premalo

razmišljam, častim i slavim, ONU KOJA JE IZMOLILA MOJE

OBRAĆENJE KOD SVOJEG SINA, GOSPODINA ISUSA KRISTA.

I u Međugorje sam krenuo nedefinirana osjećaja. Imao sam ja svojih

molitvi i nakana. Ali, nisam radi toga išao u Međugorje.

SVE ŠTO TREBAM JA IZMOLIM U CRKVI SVOJE ŽUPE, ILI U

CRKVAMA SUSJEDNIH ŽUPA.

ILI JEDNOSTAVNO, TAMO GDJE SE NALAZIM, PRED KRIŽEM I

RASPETIM GOSPODINOM. U VELIKOJ POTREBI JA SE SAMO

BACIM NA KOLJENA, OTVORIM SRCE, SKLOPIM ILI RAŠIRIM

RUKE, I UPUTIM MU ISKRENE I VAPAJUĆE MOLITVE.

I NIKADA ME NIJE ODBIO. NI ON, NI DJEVICA, NI SVETI I

BLAŽENI, NI DUŠE U ČISTILIŠTU, NI ANĐELI I ARKANĐELI.

NO, ISTINA, NISAM SE NI TOLIKO MOLIO, NISAM IMAO TOLIKO

POTREBA.

JER NE MOGU ISKRENA SRCA MOLITI NA NEKE NAKANE KADA

OSJEĆAM DA JA ILI NETKO DRUGI NIJE UČINIO SVOJE, NIJE

UČINIO ONO ŠTO JE MOGAO.

PA KAKO DA SE ONDA MOLIM GOSPODINU A JA NISAM

UČINIO SVOJE. ILI ONAJ DRUGI.

Zato sam išao u Međugorje opušten. Nisam očekivao da će me nešto

posebno dotaknuti jer sam već imao dosta čvrstu vjeru.

Jedina želja koja mi se nametala je da se popnem na Podbrdo, MJESTO

UKAZANJA PREDRAGE DJEVICE, da tamo sjednem negdje na neki

kamen i da SAMO SJEDIM, MOLIM SE, GLEDAM DRUGE DRAGE

LJUDE OKO MENE, JEDNOSTAVNO DA UŽIVAM U DRUŠTVU

NEBESKE GOSPE I NJEZINOG MIRA KOJEG NAM DAJE.

No, kako to uvijek biva s našom predragom MAJČICOM i njezinim

SINOM, GOSPODINOM ISUSOM KRISTOM, oni znaju što je za nas

najbolje pa tako i bude.

Kao prvo, odlučio sam još kada smo se vozili prema Međugorju, da se

neću odvajati i imati neke svoje programe nego ću se prilagoditi cijeloj

našoj skupini vjernika, po nekom programu kojeg smo imali

predviđenog. A onda, ako ostane vremena za još nešto dodatno, da ću

onda to i iskoristi za sebe.

A o svemu tome ću pisati u drugom članku.

Ovdje želim posvjedočiti LJUBAV NAŠE

MAJČICE PREMA NAMA I ŽELIM

POSVJEDOČITI DA JE NAŠA MAJČICA

TAMO, U MEĐUGORJU, PRISUTNA. ČAK

DA UZIMA OBLIKE DRUGIH LJUDI

KAKO BI NAM POKAZALA KOLIKO NAS

LJUBI, DA SE MNOGIMA OD NAS TAMO

OBJAVLJUJE NA RAZNE NAČINE.

ONA JE JEDNOSTAVNO TAMO JER JE

TAMO NJEZIN DOM, OVDJE NA ZEMLJI,

I ŽELI BITI DOBRA DOMAĆICA SVIMA

KOJI DOĐU TAMO KOD NJE.

Po našem jutarnjem dolasku sve je išlo po programu. KRIŽEVAC,

PODBRDO ujutro a popodne ispovijedi, misa, molitve i na večer

klanjanje.

Pa sam tako ja krenuo negdje oko 14.30 sati na ispovijed. Netko je rekao

da ispovijedi počnu od 15.00 sati. Želio sam se ispovijedi odmah na

početku kako bi mi ostalo vremena za potražiti neke sitnice koje sam si

htio kupiti, a pogotovo nekoliko krunica, da ih imam za nošenje oko

vrata.

Dođem tamo do ispovjedaonica i potražim gdje se vrše ispovijedi na

hrvatskom. Pronađem tu ispovjedaonicu i stanem čekati. Bilo je tamo

nekoliko ljudi, Talijana i Slovenaca, svi su čekali na ispovijed, a ja sam

bio prvi u redu za ispovijed na hrvatskom. Tek kroz nekoliko minuta

došlo je još nekoliko žena.

I tako čekamo ali ispovjednika od nigdje. Tek kasnije smo shvatili da

ispovijed zapravo počinje u 16.00 sati.

Pa je onda jedna žena rekla da jedan svećenik ispovijeda u crkvi. Pa je

nas nekoliko otišlo tamo. No, i tamo je taj svećenik ubrzo prekinuo

ispovijedanje.

Ponovno sam strpljivo otišao van i obišao mjesta za ispovijedanje. Još se

nigdje nije ispovijedalo, ali su se ljudi već počeli skupljati i stvarati

redove.

A ja se nikako nisam mogao odlučiti gdje da stanem. Mogao sam čekati u

hladu, mogao sam čekati sjedeći, jer sam bio umoran od cjelonoćnog

nespavanja, hodanja na KRIŽEVAC I PODBRDO, no, ja sam se

nekako odlučio stati u red desno od crkve.

Ispred mene je već bilo desetak ljudi. I tu su ispovijedi već počele. A do

nas je bio jedan red prazan, jer u njemu još nije bilo svećenika.

Kad sam stao u red, shvatim da baš i nisam izabrao najbolje mjesto jer

sam stajao na suncu i kroz nekoliko minuta sam se počeo lagano znojiti.

A i moj red se uopće nije micao. KASNIJE SAM VIDIO DA JE NEKA

ŽENA BILA UNUTRA DUŽE OD POLA SATA.

No, ja sam odlučio biti strpljiv. Tu sam došao na ispovijed i ne trebam se

ponašati kao da sam na "placu".

PA DOŠAO SAM K MAJČICI U

MEĐUGORJE. TU MI JE LIJEPO NA

SVAKOM MJESTU, PA I U REDU ZA

ISPOVIJED.

A te sitnice mogu kupiti i kasnije.

Ali, ta moja odluka i strpljivost bila je malo-malo kušana.

Osim sunca koje me pržilo, dogodile su se i druge stvari. Došao je

svećenik i u ispovjedaonicu do nas i odmah se pola našeg reda

pomaknulo u red za tu ispovjedaonicu. I ja sam stao u taj red, jer sam

mislio da ću tu prije doći na red.

Ispred mene je bilo nekoliko ljudi. Ali, najprije su se nešto porječkale

dvije žene jer je jedna stala ispred druge a u susjedom redu je bila iz nje.

Onda se ova uvrijedila i vratila natrag u drugi red.

JA SAM SAMO ZAŽMIRIO JER NISAM HTIO DOZVOLITI ZLOME

DA MI ODUZME MOJ MIR, DA MI ODUZME MOJU STRPLJIVOST.

PA JA SAM U MEĐUGORJU, KOD

MAJČICE!

No, zli je i dalje djelovalo. Najprije se ubacila jedna prijateljica od one

žene, pa druga. Pa je onda došla i mama od neke djevojke koja je

stajala predamnom.

No, ja sam se "naoružao" strpljivošću i nisam se dao sa tog mjesta, iz

toga reda.

A pripremio sam se i radi toga jer sam vidio da je nekoliko ovih žena

predamnom imalo u svojim rukama one brošure za pripremu ispovijedi.

Znači, nisu se dugo ispovjedile pa se još uvijek pripremaju za ispovijed.

A isto tako sam vidio da je u ispovjedaonicu ušao jedan, relativno mladi

svećenik, pa sam si pomislio da će on sigurno ove žene "provesti" kroz

temeljitu ispovijed pa će to potrajati.

Tako je i bilo. Ja sam bio deveti na redu a kada sam došao na red, prošlo

je nekih 70-tak minuta.

NO, JA NISAM DAO DA ME ZLI UČINI

NESTRPLJIVIM, SRDITIM, OSUĐUJUĆIM,

LICEMJERNIM.

NE, JA ĆU STRPLJIVO, PONIZNO,

MIRNO ČEKATI U MOJEM REDU NA

SVOJU ISPOVIJED.

PA, U MEĐUGORJU SAM, KOD SVOJE

MAJČICE!

Svemu onome što onda dogodilo nisam se mogao nadati. Ali poslije sam

uvidio da sam to tim svojim i ostalim dijelom mojeg ponašanja, na neki

način zaslužio.

Kada su došli svi svećenici u 16.00 sati na ispovijedanje, jedan od njih je

odmah izašao van i sve nas tamo upitao da što je to, da zašto se ništa ne

molimo. I poveo je molitvu KRUNICE a mi smo svi prihvatili.

I baš sam razmišljao da li da ja nastavim daljnje predvođenje. Mislio sam,

ako nitko neće početi, ja ću se javiti.

No, predvođenje molitve odmah je nastavila jedna starija žena u redu do

mene. Imala je jaki, jednoličan glas, i odmah sam shvatio da ima iskustva

i predvođenju molitvi. Pa sam si mislio, kada će ona stati, ja ću nastaviti.

Malo sam svrnuo pogled na nju, da vidim koja je to žena. I bila je jedna

obična žena, uspravna držanja, s "čislom" krunice u ruci. No, kraj nje sam

ugledao jednu staricu, pogrbljenu, s rupcem na glavi koji joj je dosta

skrivao lice. Po njezinom držanju, zaključio sam da je dosta stara, sigurno

85 i više godina.

I ona je s tom ženom molila. Nisam joj dobro čuo glas ali sam vidio da si

često briše znoj i teško se kreće.

I ONDA SE PRISJETIM DA SAM TAJ DAN TU ŽENU VEĆ VIDIO

NEGDJE. NISAM SE MOGA SJETITI DA LI JE TO BIO KRIŽEVAC

ILI PODBRDO, DA LI SAM SE JA NJOJ MAKNUO ILI ONA MENI,

NO, NEKAKO MI JE OSTALO U SJEĆANJU DA SAM JU

ZAOBIŠAO KADA SAM SE SPUŠTAO SA SVOJOM KĆERKOM S

PODBRDA.

I ONDA JE TEŠKO HODALA PO ONOM KAMENJU, I SJEĆAM SE

DA MI JE KROZ MISLI PROŠLA MISAO DA KOLIKA JE VJERA I

LJUBAV PREMA MAJČICI U NJE DA SE U TAKVOM STANJU

POPELA NA PODBRDO.

Moljenje KRUNICE je teklo, žena koja je predvodila molitvu vodila ju

je cijelo vrijeme pa se ja nisam gurao u predvođenje molitve.

Ali, došao je red i na nju da uđe u ispovjedaonicu. Taman je završila s

moljenjem jednog OTAJSTVA KRUNICE.

I opet sam ja mislio, ako nitko neće nastaviti s predvođenjem molitve, ja

ću nastaviti, makar sam već bio treći na redu za ispovijed u svojem redu.

A ona pogrbljena starica već se bila ispovjedila jer su ju pustili drugi

ispred, i vratila se u red do one žene koja je predvodila moljenje.

I kada je ova prva ušla u ispovjedaonicu,

predvođenje molitve nastavila je ONA, TA

POGRBLJENA STARICA.

ALI KAKO! IMALA JE TIHI GLAS,

ZAMUCKIVALA JE TAKO JAKO, SVAKI

SLOG JE GUTALA, ZASTAJKIVALA, DA

JU JE TEŠKO BILO RAZUMJETI NEKOME

TKO BI TADA DOŠAO.

NO, MI OKO NJE SMO ZNALI DA ONA PREDVODI MOLITVU

KRUNICE I NASTAVILI SMO ZA NJOM MOLITI.

A NAKON NEKOLIKO NJEZINI

IZGOVORENIH RIJEČI JA SAM OSJETIO

TOLIKU VJERU, TOLIKU LJUBAV TE

STARICE PREMA TOJ MOLITVI, KOJU

NISAM NIKADA OSJETIO KOD

NIJEDNOG VJERNIKA KOJI JE

PREDVODIO TU MOLITVU.

SUZE SU MI ODMAH KRENULE (*i sada plačem)*.

IZMEĐU SVAKOG NJEZINOG

IZGOVORENOG SLOGA BILA JE MALA

STANKA OGROMNE LJUBAVI, OGROMNE

VJERE.

TAKVU VJERU, TAKVU LJUBAV, NISAM

NIKADA ČUO NI VIDIO U ŽIVOTU DO

TOG TRENUTKA, OSIM ŠTO SAM O

NJOJ ČITAO.

JEDNOSTAVNO SAM NEKOLIKO IDUĆIH

TRENUTAKA PLAKAO I UŽIVAO.

NO, ONDA SAM OSJETIO KAKO MNOGI OKO MENE POKAZUJU

ONO NAŠE LJUDSKO, GRJEŠNO, LICE PUNO LICEMJERJA,

OHOLOSTI, OGOVARANJA, TAŠTINE I SVIH DRUGIH SLIČNIH

GRIJEHA.

ZATVORENIH OČIJU ČUO SAM U SEBI MNOGE NEIZGOVORENE

MISLI LJUDI OKO MENE.

"PA ŠTO SE OVA STARICA POGURNULA NA PREDVOĐENJE

MOLITVE KADA NE MOŽE NI GOVORITI, PA ČUJ JU KAKO

ZAMUCKUJE, PA TO JE SMIJEŠNO, PA ONA SE NA TAJ NAČIN

IZRUGUJE MOLITVI KRUNICE, BOLJE DA SI NEGDJE SJEDNE I

ŠUTI..." I MNOGE DRUGE SLIČNE MISLI.

A JA SAM SAMO PLAKAO, SUZE SU MI

TEKLE JEDNA ZA DRUGOM. PRESTAO

SAM I GLASNO MOLITI JER OD JECAJA

NISAM MOGAO IZGOVARATI RIJEČI.

JER JA SAM U TOJ STARICI I

NJEZINIM RIJEČIMA VIDIO BESKRAJNU

LJUBAV I VJERU PREMA TOJ MOLITVI I

NJEZINOJ SNAZI.

KOLIKO IH JE SAMO NEGDJE IZMOLILA

U ŽIVOTU ZA SEBE I ZA POTREBE

DRUGIH LJUDI, ZA LJUBAV I

POŠTOVANJE PREMA NEBESKOJ NAŠOJ

MAJČICI, U TEŠKIM TRENUCIMA

SVOJEG ŽIVOTA!

A MOŽDA JOJ JE TO I ZADNJA

KRUNICA KOJU JE PREDVODILA U

SVOJEM ŽIVOTU, MOŽDA ĆE JOŠ DANAS

ILI SUTRA UMRIJETI.

A ONA JE SPREMNA, ONA JE SASVIM

SPREMNA ZA SUSRET S GOSPODINOM.

I TREBALA BI ODMAH U BOŽJE

KRALJEVSTVO, AKO RADI NIČEG

DRUGOG A ONDA RADI OVE LJUBAVI I

VJERE KOJU SAM OSJETIO KOD NJE

KADA JE PREDVODILA MOLITVU.

Ja sam odlučio da se neću gurati na predvođenje molitve kada ona završi

deseticu.

PA KAKO DA UZIMAŠ

NEKOME NEŠTO ŠTO VIDIŠ

DA JE NJEMU DRAŽE OD

ŽIVOTA! JER SAM IMAO

OSJEĆAJ DA SE NJU PITALO

U TIM TRENUCIMA DA NEKA

IZABERE IZMEĐU SMRTI I

PREDVOĐENJA KRUNICE, DA

BI ONA U TIM TRENUCIMA

RADIJE UMRLA SAMO DA

MOŽE PREDVODITI MOLJENJE

KRUNICE.

No, po završetku desetice, predvođenje KRUNICE preuzela je jedna druga

žena, koja je riječi molitve izgovarala brzo, bez neke ljubavi i razmišljanja

o onome što moli. Tako je meni izgledalo. Ta žena je mislila da pomaže

ovoj starici da se ne sramoti. O, KAKO JE BILA U KRIVU!

I TADA MI SIJEVNE KROZ GLAVU DA

TA POGRBLJENA STARICA NIJE NEKA

SLUČAJNA ŽENA TU!

PA NE, PA TO JE SAMA DJEVICA, NAŠA

MAJČICA!!!

I ODMAH MI KROZ GLAVU PROLETE SVE

TE SLIKE OD KADA SAM PRVI PUT

SUSREO TU STARICU NA PODBRDU PA

SVE DO OVIH TRENUTAKA KOJI SU SE

TU OKO MENE DOGAĐALI.

PA DA, TO JE DJEVICA TU S NAMA.

KUŠA NAŠU VJERU, NAŠU LJUBAV,

NAŠU PONIZNOST!

JOŠ SAM JEDNOM MALO POGLEDAO TU STARICU I VIDIM KAKO

SI BRIŠE ČELO OD ZNOJA. NISAM JOJ MOGAO VIDJETI LICE

JER JE BILO SAKRIVENO RUBCEM I POGNUTIM STAVOM GLAVE.

VIŠE JU NISAM POGLEDAO MADA SU MI KROZ GLAVU STRUJILE

MISLI DA POGLEDAM DA LI JE ONA DOŠLA S ONOM GRUPOM

ŽENA ŠTO SU MOLILE, ILI ĆE SAMO NESTATI, ILI JE DOŠLA

SAMA.

SVE MI TO VIŠE NIJE BILO VAŽNO!

MOJE SUZE, MOJE SRCE, MOJE MISLI,

MOJA VJERE, BILA MI JE DOKAZ DA JE

TO BILA DJEVICA MARIJA.

JA SAM SAMO PLAKAO. I POMISLIM DA ĆU JA BITI JEDAN OD

RIJETKIH VJERNIKA KOJI ĆE U ISPOVJEDAONICU UĆI U SUZAMA

A NE KADA ĆU IZAĆI IZ NJE.

NO, NEKAKO SU MI JOŠ MISLI BILE MALO ZBRKANE OD SVEGA

TOGA. PA DA LI JE TO STVARNO BILA DJEVICA MARIJA!? ILI

NEKA OBIČNA STARICA.

I U TOM TRENUTKU MI DOĐE U MISLI

PITANJE: "IVANE, ZAŠTO PLAČEŠ?!"

O, TU JE! MAJČICA MI SE JAVILA! BIO SAM MALO ZBUNJEN.

NISAM ODMAH SMOGAO SNAGE NI KONCENTRACIJE ZA

ODGOVOR. NO, NAKON NEKOG TRENUTKA MI SE ON SAM

SLOŽIO U MISLIMA: "ZBOG SILNE MILOSTI I RADOSTI!"

TAKO SAM JOŠ STAJAO ZBUNJEN I SVAŠTA MI JE PROLAZILO

KROZ MISLI. PA DA LI JE TO STVARNO BILA MAJČICA

NEBESKA!?

I ONDA U JEDNOM TRENUTKU TAKAV

GLAS U MISLIMA, ČIST I KRISTALNO

JASAN, NI MOJ NI NIČIJI DRUGI:

"DOTAKNULA SAM TI SRCE."

"SVE OVO ŠTO SE DOGAĐALO BILA JE

KUŠNJA ZA SVE VAS TU PRISUTNE.

SAMO SI TI, I JOŠ NEKI RIJETKI,

POKAZALI PRAVU LJUBAV I MILOSRĐE

IZ DUBINE SRCA."

JA SAM SAMO PLAKAO I PLAKAO.

Smirio sam se pred ulazak na ispovijed, obavio ispovijed u kojoj sam,

preko svećenika, dobio neke potvrde, kako to uvijek biva, da je sve to

vani bila istina, ni više ni manje.

Otišao sam u crkvu izmoliti zadanu mi pokoru. Trajala misa pa se baš i

nisam koncentrirano pomolio.

Kada sam izašao iz crkve, odlučio sam da ću još jednom izmoliti molitve

pokore pred KIPOM DJEVICE koji se nalazi na ulazu u svetište, kako

smo ga mi nazvali "POZDRAVNA GOSPA".

No, kada sam pogledao dolje prema kipu, vidio sam oko njega veliku

gužvu pa sam odlučio prvo pozdraviti jednom molitvom svojeg prijatelja,

SVETOG LEOPOLDA MANDIĆA. Otišao sam do njegovog kipa i to

učinio, PUN RADOSTI, KAKO SE I PRILIČI KADA SE SUSRETNEŠ

S DRAGIM PRIJATELJEM.

I cijelo to vrijeme mi je "jurilo" kroz glavu stotine pitanja o onome što

mi se dogodilo.

I odlučio sam da ja još jednom moram PORAZGOVARATI S

MAJČICOM, DA NE MOŽE OSTATI NA ONOME ŠTO SE TAMO

DOGODILO, TREBALO MI JE JOŠ.

RIJETKO RAZGOVARAM SA MAJČICOM I NJEZINIM SINOM, A

POGOTOVO S BOGOM-OCOM.

NISAM TO BAŠ NAUČIO. SAMO IM SE PUNO MOLIM I PONEKAD

UPUTIM NEKE RIJEČI. ALI NIKAD NEŠTO NA DUŽE, VELIKOJ

POTREBI RAZGOVARA.

A SADA SAM SE TAKO OSJEĆAO. ŽELIO

SAM RAGOVARATI S MAJČICOM.

I ODLUČIO DA ĆU TO UČINITI PRE NJEZINIM KIPOM NAŠE

"POZDRAVNE MAJČICE".

DOŠAO SAM, STAO MALO IZA DRUGIH LJUDI KOJI SU KLEČALI,

KLEKNUO I POČEO RAZGOVOR.

UPITAO SAM JU DA ZAŠTO SE TO SADA SVE MENI DOGODILO,

ZAŠTO MI JE DALA TOLIKE MILOSTI, ZAHVALJIVAO SAM JOJ

NA TOME.

TAKO JE TRAJALO NEKOLIKO TRENUTAKA I DOĐU MI U MISLI

NJEZINI ODGOVORI:

"SJEĆAŠ SE SVOJIH SVAKODNEVNIH

MOLITVI ZA DUŠE U ČISTILIŠTU? A

POGOTOVO ONE TVOJE MOLITVE KADA

ME U TVOJOJ CRKVI U ZADNJE

VRIJEME ZAMOLIŠ DA ONO SVJETLO,

ONE MALE BLAGOSLOVLJENE SVIJEĆE

KOJU UPALIŠ I STAVIŠ NA NAJDONJE

MJESTO NA STALKU, ODNESEM KAO

POMOĆ ONIM DUŠAMA U ČISTILIŠTU

KOJE NAJVIŠE PATE. RADI TE TVOJE

LJUBAVI PREMA NJIMA, I DRUGIH

TVOJIH MILOSRDNIH DJELA I

SVAKODNEVNIH MOLITVI, UKAZALA SAM

TI OVE MILOSTI."

I TADA MI NAJEDANPUT DOĐU U MISLI DOĐE NEKO VIĐENJE

NEKIH SITUACIJA. POKAZALA MI JE DJEVICA KOJIM DUŠAMA

SU IŠLE MOJE MOLITVE I SVJETLO BLAGOSLOVLJENIH SVIJEĆA.

NA PRVOJ SLICI VIDIO SAM JEDNOG ČOVJEKA KAKO VISI NA

NEKOJ STIJENI. NA GLAVI JE IMAO KRUNU I DRŽAO SE

JEDNOM RUKOM ZA KAMEN STIJENE VISEĆI NAD PROVALIJOM

ČIJE JE DNO BILO NEKE SIVE BOJE I IMAO SAM OSJEĆAJ DA

TO ZAPRAVO PREDSTAVLJA MNOŠTVO RUKU DUŠA U PAKLU

UPERENIH PREMA GORE. A TAJ ČOVJEK, U SILNIM SVOJIM

GRIJESIMA, ALI IPAK SPAŠEN, VISI NADA TIM PONOROM I

TRPI STRAŠNE MUKE.

NA DRUGOJ SLICI VIDIO SAM NEKOG ČOVEKA NA KONJU,

NISAM MOGAO TOČNO RAZABRATI KAKO IZGLEDA, A OKO

NJEGA SU SE ISTO NALAZILE NEK TAMNE SJENE I JURILE ZA

NJIM. TA SLIKA MI NIJE BILA TOLIKO JASNA KAO OVA PRVA.

ALI SAM SHVATIO DA SAM VIDIO DJELIĆE SLIKA TEŠKOG

TRPLJENJA NEKIH DUŠA U ČISTILIŠTU.

A KADA SAM DOŠAO NA MOLITVU, POGLEDAO SAM KIP I

VIDIO DA JE NASMIJEŠEN, KAKO GA JE KIPAR I IZRADIO.

NAKON OVIH SPOZNAJA OTVORIO SAM OČI I POGLEDAO SAM

KIP. NEKAKO MI JE LICE MAJČICE BILO OZBILJNIJE.

PA SAM NETREMICE GLEDAO DA VIDIM HOĆE MI SE MOŽDA

NASMIJEŠITI, SAMO DA JA VIDIM.

ALI NIJE, KAO DA ME ZEZALA. PA SAM ONDA GLEDAO NJEZIN

PRST NA RUCI I MOLIO JE NEKE SAMO MALO MAKNE S

PRSTOM, ZA MENE. I IMAO SAM OSJEĆAJ DA SE SMIJE ALI DA

NEĆE TO UČINITI.

I JA SAM SE NJOJ OSMJEHIVAO, ONAKO ZAVORENIH OČIJU.

TAKO SAM JA RAZGOVARAO SA SVOJOM

I NAŠOM MAJČICOM.

IZMOLIO SAM JOŠ NEKE MOLITVE, POSEBNU ZA NAŠU

ORGANIZATORICU KATICU, I ZA DUŠU POKOJNOG DAVIDA,

MLADOG DEČKA IZ NAŠEG GRADIĆA KOJI JE NESRETNO

ZAVRŠIO SVOJ MLADI I NESRETNI ŽIVOT, I ZA OBRAĆENJE

NJEGOVE OBITELJI, I ONE MOLITVE ZA POKORU, PREKRIŽIO SE,

NASMIJEŠIO I ZAHVALIO MAJČICI, DIGAO SE I OTIŠAO.

JEDNOSTAVNO SAM HODAO ONUDA OKO CRKVE I IMAO SAM

OSJEĆAJ DA LEBDIM, KAO DA NEMA NIKOGA OKO MENE.

NO, ONDA ME U STVARNOST VRATILA MOJA KĆERKA, KOJOJ

PRIPADA IDUĆI ČLANAK.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

A TEBI PREDRAGA DJEVICE PREDAJEM

RADOST SVOGA SRCA JER MI RIJEČI

NEDOSTAJU.

BLAGOSLOVLJENA BILA, I ČAŠĆENA U VIJEKE.